

2006. szeptember 7., csütörtök

- H. mivel a hamis gyógyszerek forgalmazása a politikai tudatosság és elszántság hiányának eredménye és a szabályozás gyengeségének, a végrehajtáshoz szükséges hiányos kapacitásnak, valamint – különösen a fejlődő országokban – annak a következménye, hogy a lakosság nem jut valódi, a közhatóságok által ellenőrzött gyógyszerekhez;
- I. kifejezve sajnálatát, amiért az Európai Unió csak késve csatlakozott a nemzetközi „hamisításellenes” küzdelemhez, miközben az országhatárok fokozott fellazulása és az új technológiák (internet) már magukban hordozták a hamisítás elterjedésének veszélyét,
1. úgy véli, hogy az Európai Uniónak a lehető leghamarabb gondoskodnia kell azokról az eszközökről, amelyekkel eredményes küzdelmet folytathat a gyógyszerhamisítás törvénytelen gyakorlata ellen;
  2. felkéri a Bizottságot, hogy lépjen túl a „Szellemi tulajdonjogok harmadik országokban történő tiszteletben tartásának biztosítására irányuló stratégiája” című közleményén; szorgalmazza, hogy különösen az Európai Unió saját területén tegyen megfelelő lépéseket a gyógyszerhamisítás elleni harc érdekében;
  3. felkéri az EU-t, kezdeményezze a szűkös erőforrásokkal rendelkező országokban forgalmazott orvosi termékekre és felszerelésekre vonatkozó szabályozási és minőségellenőrzési kapacitások bővítését, valamint a megfizethető árú gyógyszerekhez való hozzájutás javítását;
  4. sürgeti az Európai Uniót, hogy vállaljon vezető szerepet egy világszintű egyezmény szorgalmazásában, amelynek célja, hogy minden országban külön büntetőjogi kategóriává (bűncselekmény vagy vétség) minősítsék a gyógyszerek hamisítását, valamint a hamisított gyógyszerek rejtegetését és kereskedelmét;
  5. sürgeti a hamisításellenes intézkedésekben érintett hatóságok együttműködésének fokozását nemzeti és transznacionális szinten egyaránt;
  6. hangsúlyozza a cselekvési tervek megelőző intézkedéseinek fontosságát: jelen esetben struktúrák felállítását, az együttműködést, figyelemfelkeltő kampányok megszervezését lehetőleg a hatóságok által és végül a politikai akaratot, hogy sikeresek legyenek ezek az intézkedések;
  7. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezen állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagországok kormányainak, az ENSZ főtitkárának és a WHO főtitkárának.

P6_TA(2006)0352

Az európai szerződési jog

Az Európai Parlament állásfoglalása az európai szerződési jogról

Az Európai Parlament,

- tekintettel az európai szerződési jog és a közösségi vívmányok felülvizsgálata tekintetében a követendő útról szóló, 2006. március 23-i állásfoglalására ⁽¹⁾,
- tekintettel a tagállamok magánjogának összehangolását szolgáló cselekvésről szóló, 1989. május 26-i ⁽²⁾, a tagállamok egyes magánjogi területeinek harmonizációjáról szóló, 1994. május 6-i ⁽³⁾, a tagállamok polgári és kereskedelmi jogának közelítéséről szóló, 2001. november 15-i ⁽⁴⁾, valamint a koherensebb európai szerzői jogot szolgáló cselekvési terv tárgyában született, az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak címzett bizottsági közleményről szóló, 2003. szeptember 2-i ⁽⁵⁾ állásfoglalására,

⁽¹⁾ Elfogadott szövegek, P6_TA(2006)0109.

⁽²⁾ HL C 158., 1989.6.26., 400. o.

⁽³⁾ HL C 205., 1994.7.25., 518. o.

⁽⁴⁾ HL C 140 E., 2002.6.13., 538. o.

⁽⁵⁾ HL C 76 E., 2004.3.25., 95. o.

2006. szeptember 7., csütörtök

- tekintettel a Bizottság 2005. szeptember 23-i, „Az elért haladásról szóló első évi jelentés az európai szerződési jogról és a közösségi vívmányok felülvizsgálatáról” című jelentésére (COM(2005)0456), amelyben a Bizottság azt állítja, hogy a fogyasztóvédelmi „vívmányok felülvizsgálata (...) alapjául szolgál a szélesebb körű CFR (közös referenciakeret) kidolgozásának”,
  - tekintettel a Bizottság által az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak címzett, „Az európai szerződési jog és a közösségi vívmányok felülvizsgálata tekintetében a követendő útról” című 2004. október 11-i közleményre (COM(2004)0651), amelyben a Bizottság kimondja, hogy „az adott esetben a szerződési jog területén meglévő közösségi vívmányok és a jövőbeli jogi eszközök minőségének és koherenciájának javítása érdekében benyújtott javaslatai kidolgozása során a CFR-t eszköztárként fogja használni”,
  - tekintettel eljárási szabályzata 108. cikkének (5) bekezdésére,
- A. mivel 2006. március 23-i állásfoglalásában rámutatott, hogy nem világos, hogy az európai szerződési jogi kezdeményezés hová fog vezetni a gyakorlati eredmények szempontjából, vagy hogy a kötelező erejű eszközöket milyen jogalap alapján fogadják majd el;
- B. mivel 2006. március 23-i állásfoglalása többek között arra szólította fel a Bizottságot, hogy nyilatkozzon arról, munkája későbbi szakaszában hogyan kívánja figyelembe venni a CFR-hálózat részét képező munkaértekezletek és a kutatócsoportok eredményeit;
1. ismét hangoztatja meggyőződésének, hogy az egységes belső piac nem lehet teljes mértékben működőképes, ha nem tesznek további lépéseket a polgári jog harmonizálása felé;
  2. emlékeztet arra, hogy az európai szerződési jogra irányuló kezdeményezés a legjelentősebb folyamatban lévő kezdeményezés a polgári jog területén;
  3. határozottan támogatja a szélesebb körű CFR-re alapuló megközelítést a fogyasztóvédelem területén túlmutatató általános szerződési jogi problémák kapcsán;
  4. hangsúlyozza, hogy a fogyasztóvédelmi vívmányok felülvizsgálata mellett a szélesebb körű CFR-re irányuló munkának is folytatódnia kell; felhívja a Bizottságot, hogy a fogyasztóvédelmi vívmányok felülvizsgálataival párhuzamosan folytassa a szélesebb körű CFR-re irányuló projektet is;
  5. hangsúlyozza, hogy bár a CFR végső célja és jogi formája még nem tisztázott, a projekten folyó munkát jól kell elvégezni, tekintettel arra, hogy a hosszú távú végeredmény egy jogilag kötelező erejű eszköz lehet; a jövőbeli eszköz lehetséges céljait és jogi formáját tekintve minden lehetőséget nyitva kell tartani;
  6. felhívja a Bizottságot, hogy az új jogalkotási javaslatok előterjesztésekor vegye figyelembe a CFR hosszú távú kilátásait;
  7. felhívja a Bizottságot, hogy a Parlamentet mindvégig vonja be a CFR-rel kapcsolatos munkába;
  8. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.
-